

Vedkommende. Han sagde kort og godt: Jeg betragter den her siddende Regering og det Folketingsflertal, som staar bag ved den sammen med det tilsvarende Landstingsflertal, som berettigede til at afgøre denne Sag uden nogen Appel til Vælgerne, og dette er Regeringens Hensigt i dette Spørgsmaal. Denne Udtalelse beklager jeg i meget høj Grad. Jeg tror, at hvert eneste Medlem, der er til Stede her, vil være paa det rene med, at de Valg, der fandt Sted i Sommeren 1920, ikke var en Afgørelse fra Vælgerne Side af deres Stilling til Militærspørgsmaalet. Helt andre Spørgsmaal af mangeartet Karakter var skudt ind som de afgørende og bestemmende for Vælgerne Udtalelser, og derfor siger jeg paa det bestemteste, at dette Folketing har ikke Ret til at paatvinge den danske Vælgerbefolkning en Løsning af et Spørgsmaal af saa vidtrækkende Betydning som vort Militærspørgsmaal. Jeg for mit Vedkommende vil, hvis den højtærede Regering virkelig handler i Overensstemmelse med Statsministerens Udtalelser paa dette Punkt, anse dette for det groveste Misbrug af den Flertalsstilling, man i Øjeblikket sidder inde med i begge Rigsdagens Ting.

Jeg kan da ogsaa sige, at naar den højtærede Statsminister udtalte Fortrøstning til, at hans Parti i alt Fald var enig med ham i Opfattelsen af dette Spørgsmaal, saa kan dette ikke være rigtigt for alles Vedkommende. Jeg har haft Lejlighed til at skifte Ord om dette Spørgsmaal med Medlemmer af Partiet Venstre ved Møder, og jeg mindes, at det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard ved et saadant Møde overfor mig udtalte, at han agtede at medvirke til, at denne Sag blev underkastet Vælgerne Afgørelse ved en Folkeafstemning, under visse Betingelser, som han føjede til. Jeg prøvede paa at komme til Klarhed over, om det ærede Medlem dermed paatog sig en Forpligtelse til under ingen Omstændigheder at gaa med til en Afgørelse uden dette. Det vilde det ærede Medlem ikke, men han gav Tilsagn om for sit Vedkommende i Rigsdagen at medvirke til, at denne Sag forelagdes Vælgerne til Afgørelse. Og jeg ved, at en lignende Stemning heller ikke er uden Repræsentant i det konservative Folkeparti, som støtter Regeringen. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har ved et Møde overfor mig erklæret, at han for sit Vedkommende ikke vilde give sin Tilslutning til nogen Militærordning, som ikke, naar det krævedes, blev forelagt Vælgerne enten gennem en Folkeafstemning eller gennem et Valg. Jeg vil

da haabe, at de ærede Medlemmer af de to Regeringspartier her i Salen, som har den Opfattelse, vil gøre den gældende med en saadan Styrke, at Regeringen ikke vil fortsætte i det efter min Mening ganske uforsvarlige Spor, som den synes at være inde i efter Statsministerens Udtalelser, og jeg udtaler da det Haab, at det fra alle Sider maa blive erkendt, at i denne Sag blev Afgørelsen ikke truffet i 1920, men at Vælgerne har Krav paa at faa Ordet, naar den nye Militærordning skal bestemmes.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Det ærede Medlem Hr. P. Munch sagde, at jeg overfor ham ved en bestemt Lejlighed havde udtalt, at jeg ikke vilde give min Tilslutning til en Militærordning, som ikke blev forelagt Vælgerne til Afgørelse enten gennem en Folkeafstemning eller gennem et Valg. Jeg vil gerne have Lov til at sige, at det er — jeg mindes en Diskussion mellem det ærede Medlem og mig sidste Aar — en af de sædvanlige Forvrængninger, som det ærede Medlem er saa overmaade stærk i. Jeg har for mit Vedkommende overfor det ærede Medlem sagt, at jeg vilde mene det rigtigt, saaledes som denne Rigsdag var valgt gennem Valgene den 21. og 24. September for Folketingets og Landstingets Vedkommende, da Militærspørgsmaalet ikke var fremme dér, at Vælgerne fik et Ord med at sige enten gennem en Folkeafstemning eller gennem et Valg, men jeg har aldrig nogen Sinde overfor det ærede Medlem sagt, at jeg ikke vilde gaa med til nogen Militærordning, som ikke var blevet forelagt Vælgerne. Jeg har sagt, at jeg vilde arbejde for, at den blev det, og at jeg vilde mene det rigtigt, og det staar jeg ved. Men det er ikke det samme som det, det ærede Medlem sagde.

Til Slut vil jeg have Lov til at sige, at naar det ærede Medlem nu er saa overmaade ivrig for, at Vælgerne skulde have Afgørelsen af Sagerne, saa forekommer det mig, at han i nogen Grad skulde oplyse os om, hvordan det da kan være, at han kunde sidde som Medlem af en Regering, der vilde løse et Spørgsmaal, som var langt vigtigere end dette, udenom det danske Folk.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. P. Munch har Ordet for en kort Bemærkning.